

A Szentatya imája Fatimában: a papság felajánlása Mária Szeplőtelen Szívének Elhangzott 2010. május 12-én Fatimában.

Szeplőtelen Anyánk,
ezen a kegyelmekben gazdag helyen,
ahová Fiad Jézus, az örök és legfőbb pap
szeretete hívott össze minket
mint fiakat a Fiúban és az Ő papjait,
anyai Szívednek szenteljük magunkat,
hogy hűen teljesítsük az Atya akaratát.

Tudatában vagyunk, hogy Jézus nélkül
semmi jót nem tehetünk (vö. Jn 15,5),
és csakis Őáltala, Ővele és Őbenne
leszünk a világ számára
az üdvösség eszközei.

Szentlélek Jegyese,
eszközöld ki számunkra
a Krisztusban való átalakulás
felbecsülhetetlen ajándékát!
A Lélek ugyanazon ereje által,
amely téged árnyékával beborítva
az Üdvözítő Anyjává tett,
segíts, hogy Fiad, Krisztus
bennünk is megszülessen.
Hogy így az egyház
szent papok révén újulhasson meg,
akik átalakultak Annak kegyelméből,
Aki újjáalkot mindent.

Irgalmasság Anyja,
Fiad Jézus hívott meg minket,
hogy olyanok legyünk, mint Ő:
a világ világossága és a föld sója
(vö. Mt 5,13-14).

Segíts
hathatós közbenjárásoddal,
hogy soha ne gyengüljünk el e nemes hivatásban,
s ne engedjünk önzésünknek,
a világ hízelgésének
és a Gonosz sugallatainak.

Őrizz bennünket tisztaságoddal,
óvj minket alázatoddal,
és boríts be minket anyai szeretetteddel,
mely a neked szentelt lelkek sokaságában tükröződik,
akik igazi lelki anyává váltak számunkra.

Egyház Édesanyja,
mi, papok
olyan pásztorok kívánunk lenni,
akik nem magukat legeltetik,
hanem Istennek adják magukat testvéreikért,
s ebben lelik örömüket.
Nemcsak szóban, hanem életünkkel
kívánjuk alázatosan elismételni
nap mint nap,
hogy „íme, itt vagyok”.

A te vezetéssel
az Isteni Irgalmasság
apostolaivá akarunk lenni,
akik boldogan mutatják be minden nap
az oltáron a Szent Áldozatot,
és kínálják fel az azt kérőknek
a kiengesztelődés szentségét.
Szószólónk, kegyelem közvetítője,
aki teljesen elmerülsz
Krisztus egyetlen egyetemes közvetítésében,
esdj ki számunkra Istentől
egy teljesen megújult szívét,
mely teljes erejéből szereti Istent
és úgy szolgálja az emberiséget, ahogyan te tetted.

Ismételd meg az Úr előtt
hathatós szavaid:
„nincs több boruk” (Jn 2,3),
hogy az Atya és a Fiú
mintegy új kiáradással
küldje el számunkra a Szentlelket.

Csodálattal és hálával adózok
folytonos jelenlédért közöttünk,
és az összes pap nevében
én is felkiáltok:
„hogy lehet az,
hogy Uramnak anyja jön hozzám?” (Lk 1,43)

Aki mindig is Anyánk voltál,
ne fáradj bele minket „meglátogatni”,
vigasztalni, támogatni.
Siess segítségünkre,
és szabadíts meg minden
ránk leselkedő veszélytől.

Mostani felajánlásunk és megszentelődésünk által
még mélyebb és radikálisabb módon
akarunk téged befogadni,
teljesen és mindörökre,
emberi és papi létezésünkbe.

Jelenléd virágoztassa fel
magányunk sivatagját,
ragyogtassa fel a napot homályunkra,
hozza el a nyugalmat a vihar után,
hogy minden ember meglássa
az Úr üdvösségét,
akinek neve és arca Jézusé,
amely mindörökre a tieddel egyesült
szíveinkben tükröződik.

Így legyen!